

3

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОБИТ**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о порезу на добит, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет првој посебној сједници, одржаној 28. децембра 2016. године, а Вијеће народа 5. јануара 2017. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о порезу на добит није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-59/17
5. јануара 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА
ДОБИТ**

Члан 1.

У Закону о порезу на добит (“Службени гласник Републике Српске”, број 94/15) члан 3. мијења се и гласи:

“(1) У складу са одредбама овог закона, порески обвезник је:

1) правно лице, резидент Републике Српске за добит коју оствари из било ког извора у Републици Српској, Федерацији БиХ, Брчко Дистрикту БиХ или у иностранству,

2) пословна јединица правног лица из Федерације БиХ или Брчко Дистрикта БиХ, а која је регистрована на територији Републике Српске, за добит коју оствари из извора у Републици Српској,

3) правно лице из Федерације БиХ или Брчко Дистрикта БиХ за добит остварену од непокретности које се налазе на територији Републике Српске,

4) нерезидент који послује путем сталног мјеста пословања, за добит остварену из извора у Републици Српској, и

5) нерезидент за приход, односно добит остварену из извора у Републици Српској.

(2) Порески обвезник је и правно лице из става 1. т. 1), 2) и 3) овог члана и у случају да оствари губитак у тој пореској години.”

Члан 2.

Послије члана 3. додају се нови чл. 3а. и 3б, који гласе:

“Члан 3а.

(1) Резидент Републике Српске, у складу са одредбама овог закона, јесте правно лице које испуњава један од следећих услова:

1) сједиште правног лица је уписано у регистар пословних субјеката у Републици Српској или

2) мјесто стварне управе и надзор пословања правног лица налази се на територији Републике Српске.

(2) Нерезидент је лице чије се сједиште, односно мјесто стварне управе и надзора пословања налази изван територије Босне и Херцеговине.

Члан 36.

(1) Добит из извора у Републици Српској обухвата добит по основу:

- 1) дјелатности коју обавља резидент у Републици Српској,
- 2) дјелатности коју обавља нерезидент путем сталног мјеста пословања у Републици Српској,
- 3) непокретности и права на непокретностима које се налазе у Републици Српској,
- 4) продаје непокретности које се налазе у Републици Српској,
- 5) продаје покретних ствари уколико је продаја остварена у Републици Српској,
- 6) расподјеле добити (дивиденде и учешће у добити) коју оствари резидент или која се може приписати сталном мјесту пословања у Републици Српској,
- 7) капиталне добити од преноса хартија од вриједности, учешћа у капиталу у резидентним пореским обвезницима или која се може приписати сталном мјесту пословања у Републици Српској,
- 8) камате коју плаћа резидентни порески обвезник или стално мјесто пословања у Републици Српској,
- 9) накнаде по основу ауторских права, права сродних ауторском праву или права индустријске својине, као и накнаде од закупа коју плаћа резидентни порески обвезник или сталном мјесту пословања у Републици Српској и
- 10) услуге коју плаћа резидентни порески обвезник или стално мјесто пословања у Републици Српској.

(2) Изворима добити у Републици Српској сматрају се и други приходи, уколико су настали од обављања дјелатности у Републици Српској.”

Члан 3.

У члану 7. тачка 2) мијења се и гласи:

“2) приход у облику камате или њеног функционалног еквивалента на дужничке хартије од вриједности које емитује Република Српска или јединица локалне самоуправе у њеном саставу.”

Тачка 3) брише се.

Досадашње т. 4), 5), 6) и 7) постају т. 3), 4), 5) и 6).

Члан 4.

У члану 9. у тачки 12) последије ријечи: “основу” ријеч: “и” брише се и додаје запета.

У тачки 13) последије ријечи: “залиха” додају се ријеч: “и” и нова тачка 14), која гласи:

“14) расходи од умањења вриједности гудвила”.

Члан 5.

Члан 12. мијења се и гласи:

“(1) Расходи амортизације сталних средстава признају се на годишњем нивоу приликом обрачуна пореске основице, и то примјеном пропорционалне методе на појединачна средства према сљедећим амортизационим стопама на групе средстава:

- 1) непокретности и постројења - 3% и
- 2) нематеријална средства, осим софтвера - 10%.

(2) Основицу за обрачун амортизације сталних средстава из става 1. овог члана представља њихова набавна вриједност која је утврђена у складу са прописима којима се уређује рачуноводство.

(3) Расходи амортизације сталних средстава признају се на годишњем нивоу приликом обрачуна пореске основице, и то примјеном дегресивне методе на груписана средства према сљедећим амортизационим стопама на групе средстава:

- 1) компјутери, информациони системи, софтвери и сервери - 40% и
- 2) опрема и остала средства - 20%.

(4) Основицу за обрачун амортизације сталних средстава из става 3. овог члана представља неамортизована вриједност групе средстава у пореском периоду, при чему се вриједност групе средстава:

1) увећава за набавну вриједност средства, износ улагања у побољшања, обнову и реконструкцију сталних средстава у групи, уколико се наведени износ улагања укључује у набавну вриједност појединачних средстава у складу са прописима којима се уређује рачуноводство,

2) умањује за продајну вриједност отуђених средстава и накнаде примљене за губитак средстава и

3) умањује за преостали (неамортизовани) износ обавезе по финансијском лизингу, у случају раскида уговора о финансијском лизингу прије истека предвиђеног рока.

(5) Уколико је основица за обрачун амортизације сталних средстава из става 3. овог члана мања од нуле, тај негативан износ додаје се пореској основици, а основица амортизације се поставља на нулу.

(6) Уколико се изврши отпис појединачних сталних средстава из става 3. овог члана, расходи који настану по том основу се не признају приликом утврђивања пореске основице.

(7) Уколико је основица за обрачун амортизације сталних средстава мања од 1.000 КМ, тај износ се признаје у цијелости као расход приликом утврђивања пореске основице.”

Члан 6.

Послије члана 12. додаје се нови члан 12а, који гласи:

“Члан 12а.

(1) Сталним средствима у смислу овог закона сматрају се материјална (непокретности, постројења, опрема и биолошка средства) и нематеријална средства, осим гудвила (енгл. goodwill), чији је вијек употребе дужи од 12 мјесеци.

(2) Амортизацији не подлијежу земљиште, шума и слична обновљива природна богатства, инвестициона имовина, споменици културе и умјетничка дјела.

(3) Амортизација је порески признат расход само за средства која су у власништву пореског обвезника, а изузетно и уколико је порески обвезник средства набавио путем финансијског лизинга, амортизација тих средстава се признаје њиховом кориснику.

(4) Не признаје се као порески расход амортизација средстава са којима се не обавља дјелатност пореског обвезника.

(5) Не признаје се као порески расход амортизација обрачуната на отписану основицу средстава из члана 12. став 1. овог закона.

(6) Неотписана вриједност сталних средстава из члана 12. став 1. овог члана уништених усљед елементарних непогода или природних катастрофа (поплава, пожар, земљотрес и друго) проглашених на основу акта надлежног органа с којима се не може обављати дјелатност је порески признат расход.

(7) Средства уништена усљед елементарних непогода пописом утврђује пописна комисија надлежног органа, а о извршеном попису обавезно се сачињава записник и пописна листа.

(8) Министар доноси правилник којим се детаљније прописује порески третман амортизације сталних средстава.”

Члан 7.

Послије члана 14. додаје се нови члан 14а, који гласи:

“Члан 14а.

(1) Изузетно од члана 14. овог закона, расходи камата се не признају у пореском билансу за износ у којем нето расходи камата прелазе 30% пореске основице, а у коју нису укључени приходи и расходи по основу камата.

(2) Нето расход камата у смислу става 1. овог члана представља позитивну разлику између расхода и прихода по основу камата.”.

Члан 8.

Члан 21. мијења се и гласи:

“(1) Пореским обвезницима, изузев финансијских институција, признаје се на терет расхода исправка вриједности сумњивог потраживања која проистекне у вези са продајом робе или услуга, али само ако је приход од продаје био претходно укључен у пореску основицу пореског обвезника на сљедећи начин:

- 1) до 25% износа потраживања које је старије од 12 мјесеци,
- 2) до 50% износа потраживања које је старије од 18 мјесеци и
- 3) до 75% износа потраживања које је старије од 24 мјесеца.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, сумњиво потраживање признаје се у цијелости на терет расхода уколико није наплаћено у року од 12 мјесеци од дана доспијећа потраживања на наплату и ако је порески обвезник предузео најмање једну од сљедећих мјера за наплату тог потраживања:

- 1) утужио потраживање,
- 2) поднио захтјев за извршење надлежном суду,
- 3) покренуо поступак принудне наплате,
- 4) потраживање пријавио у стечајном поступку над дужником или
- 5) постигао споразум са дужником у поступку ликвидације или стечаја.

(3) Сумњива потраживања која су призната као расход, а касније се наплате, укључују се у пореску основицу за пореску годину у којој је извршена наплата.”.

Члан 9.

У члану 24. став 3. мијења се и гласи:

“(3) Капитални добици и губици који настану у току пореске године признају се приликом утврђивања пореске основице уколико они нису укључени у приходе, односно расходе и уколико се исти не односе на стална средства из члана 12. став 3. овог закона.”.

Члан 10.

У члану 26. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Пореском обвезнику који на територији Републике Српске изврши улагање у опрему, постројења и непокретности за обављање регистроване производне дјелатности у вриједности већој од 50% остварене добити (пореске основице) текућег пореског периода умањује се обавеза пореза на добит за 30%.”.

Члан 11.

Члан 27. брише се.

Члан 12.

У члану 37. у ставу 3, као и у цијелом тексту Закона, ријечи: “страно правно лице” замјењују се ријечју: “нерезидент” у одговарајућем падежу.

Члан 13.

У члану 38. последије става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Изузетно од става 1. овог члана, годишња пријава пореза по одбитку подноси се најкасније у року од 30 дана након завршетка пореске године.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 14.

У члану 43. у ставу 2. у тачки 3) ријечи: “страног правног лица” замјењују се ријечима: “у правном лицу”.

Члан 15.

У члану 44. у ставу 1. испред ријечи: “Порез” на почетку текста број: “1” у обостраној загради брише се.

Став 2. брише се.

Члан 16.

У члану 45. испред ријечи: “Порез” на почетку текста додаје се број: “1” у обостраној загради.

У ставу 1. тачка 5) мијења се и гласи:

“(5) за стручне, научне, техничке и образовне услуге (истраживање тржишта, реклама и промоција, руковођење, консалтинг, пореско и пословно савјетовање, ревизорске, рачуноводствене, правне услуге, едукацију и друге сличне услуге),”.

Послије става 1. додају се нови ст. 2. и 3, који гласе:

“(2) Поред обавезе плаћања пореза из става 1. овог члана, порез по одбитку плаћа се и за приход од услуга које плаћа резидент Републике Српске резиденту државе са којом БиХ нема закључен уговор о избјегавању двоструког опорезивања.

(3) Порез по одбитку плаћа се и у случају да се исплата прихода из ст. 1. и 2. овог члана нерезиденту врши на други начин, осим у новцу.”.

Члан 17.

У члану 46. тачка 3) мијења се и гласи:

“(3) приходе у облику камате или њеног функционалног еквивалента на дужничке хартије од вриједности које емитује Република Српска или јединица локалне самоуправе у њеном саставу.”.

Члан 18.

У члану 50. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Уколико правно лице - резидент Републике Српске остварује приходе у иностранству, а приход је опорезив и у Републици Српској и у иностранству, онда се порез плаћен у иностранству одбија од пореза на добит резидента у Републици Српској.”.

Члан 19.

Члан 52. мијења се и гласи:

“(1) Уколико се приход нерезидента остварен у Републици Српској, према одредбама уговора о избјегавању двоструког опорезивања, опорезује само у држави нерезидента, исплатилац прихода - резидент Републике Српске дужан је да прибави потврду о резидентности за корисника прихода - нерезидента која је издата од надлежног органа државе корисника прихода, не старију од годину дана.

(2) Уколико се на приход нерезидента остварен у Републици Српској примјењује нижа или иста пореска стопа у односу на стопе наведене у члану 44. овог закона, заснована на уговору о избјегавању двоструког опорезивања, исплатилац прихода - резидент Републике Српске дужан је да обезбиједи Пореској управи, поред доказа из става 1. овог члана, и овјерену изјаву о приходу и кориснику прихода на обрасцу који прописује министар.

(3) Исплатилац прихода дужан је да у својој архиви посједује доказе из ст. 1. и 2. овог члана и те доказе поднесе Пореској управи приликом подношења пореске пријаве пореза по одбитку.

(4) Министар доноси правилник о условима и начину опорезивања порезом по одбитку.”.

Члан 20.

У члану 61. тачка 2) мијења се и гласи:

“(2) Правилник о амортизацији сталних средстава у пореске сврхе (члан 12а. став 8),”.

Тачка 5) мијења се гласи:

“(5) Правилник о условима и начину опорезивања порезом по одбитку (члан 52. став 4).”.

Члан 21.

Послије члана 61. додаје се нови члан 61а, који гласи:

“Члан 61а.

Основицу за обрачун амортизације сталних средстава из члана 12. став 3. овог закона приликом формирања групе средстава чини њихова књиговодствена вриједност на дан 1. јануар 2017. године.”.

Члан 22.

Овај закон се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”, а ступа на снагу 1. јануара 2017. године.

Број: 02/1-021-1575/16
28. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.